

БОРБА®

На 13 февруари 1943 г. едно смело сърце – на генерал Христо Луков –

спря да бие. Ген. Луков бе убит от червени терористи.

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
JANUARY, 2012

Чудовищна гавра с паметта на един български герой (По материали, изпратени от инж. Камен Найгенов – Торино, Италия)

На 9 февруари 2009 г. Българската национална телевизия (БНТ) излъчва филма “Черните ангели”. Пропагандната лента от времето на най-мракобесния комунизъм с героичен патос възпява терористичните групи за убийства на свои идеологически противници.

Деянията, извършвани от “черните ангели”, могат да се нарекат само по един начин – тероризъм. Явление, осъдено от целия цивилизован свят и обявено за основен враг на човечеството. Комунизмът, изповядван и проповядван от героите на “Черните ангели”, е осъден и от Съвета на Европа като престъпление срещу човечеството. Убийствата на държавници, организирани и извършени в интерес на чужда държава (СССР), могат да се окачествят само по един начин – като срамна държавна измяна. **Невероятно е, че в 2009 г. страна от Европейския съюз като България показва този филм.**

В позорния филм на БНТ се разказва за убийството на ген. Христо Луков – български офицер с богата политическа биография и забележителна 30-годишна военна кариера, герой, двукратен кавалер на ордена “За храброст”. Цинизмът на това безобразие добива чудовищни размери от факта, че шефовете на БНТ решиха да покажат филма точно в навечерието на годишнината от убийството на генерал Луков – 13 февруари. С този акт провокацията придобива характер на открита гавра с паметта на видния български офицер. **Популярността на ген. Христо Луков се дължи най-много на това, че е бил водач на Българските национални легиони.** Тези последни години от живота на генерала се експлоатират от някои днешни крайни националисти. **Но за нас – потомците на офицерския корпус,** ген. Луков е преди всичко български офицер, отдал над 30 години от живота си в служба на Родината и проявил безпремерен личен героизъм на бойното поле в най-трудните за България мигове.

Роден във Варна през 1888 г., завършил ВНВУ с 27-и випуск, започва кариерата си като строеви артилерийски офицер. Като командир на отделение в 27-и артилерийски полк участва в Първата световна война. Тогава комунисти и земеделци провокират бунтове във войската. Воините масово дезертират от фронта и тръгват към София. Врагът безпрепятствено навлиза в нашите позиции. **По това време отделение на майор Луков е на позиция край Кюстендил. Войниците му се бунтуват, напускат поста си и побягват към Радомир. Насреща напредва мощна сръбска пехотна част. Майор Луков, останал съвсем сам зад четирите оръдия, започва трескава стрелба. Видели трогателната сцена, трима овчари от близките села се притичват на помощ и започват да му подават снарядите. Стрелбата продължава цяла нощ и сърбите не успяват да преминат позицията. На другия ден е подписано примирието. Границата е очертана. Кюстендил остава в България. Полковникът, командвал сръбската пехота, не може да повярва, че е бил спрян от един-единствен човек – майор Христо Луков.**

След войната офицерската кариера на Хр. Луков продължава като командир на полк (4-и артилерийски) и началник на Артилерийската школа.

През 1935 г. е министър на войната в правителството на Георги Кьоссеивнов.

Генералският кръст на ген. м-р Христо Луков е от първа степен на ордена “За военна заслуга”. Генералът е кавалер и на “Св. Александър” (4-а и 3-а степен) и германския “Железен кръст” (2-а степен).

Този доблестен син на България на 13 февруари 1943 г. е застрелян от нелегални комунисти пред скромния си дом пред очите на малката си дъщеричка, която изтичва да отвори вратата, чувайки, че татко ѝ си идва...

Сред организаторите на убийството, представени като “добрите” герои във филма, е Иван Буруджиев – партизански командир, впоследствие издигнат до генерал от народната армия. Тези два образа – на убития от засада офицер от кариерата и на издигнатия се до генерал бивш терорист, много точно илюстрират злините, които комунистите причиниха на България и целия срив на българското офицерство, което причиниха недоучилите се другари терористи, поклонници на чужда държава, начело на българската войска...

Днес дъщерята на “черния ангел” Иван Буруджиев гради научна кариера като социолог, учи студентите на политическа мисъл и коментира обществените нрави от позициите на БСП. Начело на националната телевизия пък е дама с името Уляна Пърмова, очевидно кръстена на Владимир Улянов Ленин, снаха на бившия партизанин и дългогодишен член на ЦК на БКП Иван Пърмов. Такива хора днес имат наглостта да подменят историята, да потулват истината, **да лъжат.** Те са морални убийци на българския дух, както техните бащи бяха физически убийци.

И още!

Генерал Луков трябваше да е в списъка на “великите българи”, а не такива като Ахмед-отрепки от Държавна сигурност.

Представете си как се е чувствал този човек – генерал Луков, на позицията пред Кюстендил.

Целият свят е рухнал пред очите му. Идеалите, в които е възпитаван и на които е служил, са претърпели пълен крах. Армията е обрната в бягство. Пагонът е опозорен от масово дезертьорство и бунт. Държавата е загубила войната. Из нея вече маршируват и плячкосват румънци от север и сенегалски негри от юг. Правителството се е уляло от корупция и безсилие и е загубило всякакъв авторитет. Чиновниците мародерстват имотите на вдовиците. На прага е да започне гражданска война. Царят се готви да абдикира. Мизерията е чудовищна. Собствените му войници са го изоставили и са тръгнали да плячкосват своята столица. Командир, изоставен от войниците си, дори не са го убили, а просто са го зарязала – има ли по-тежък удар за една чест, такава, каквато е имал генералът?!

Няма кой да ти каже какво да правиш. Няма кой да ти даде заповед, няма нещо, което можеш да спасиш. Няма кой да те види, ако побегнеш. Няма кой да те съди, ако оцелееш. **Няма нищо и никога!** Само вятър в тревите и 4 оръдия, знаме, захвърлено от знаменосеца, и една клетва, произнесена преди 11 години.

Клетва пред Бог, който те е изоставил, пред Цар, който ще абдикира, за Отечество, което вече го няма...

Време за решение... и той, генерал Луков, го взима:

За родината до сетен дъх!

Почивай в мир, генерале!

Г. Спасов

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
708 Florence, Park Ridge, ILL 60068, USA, Chicago

www.bnfront.com

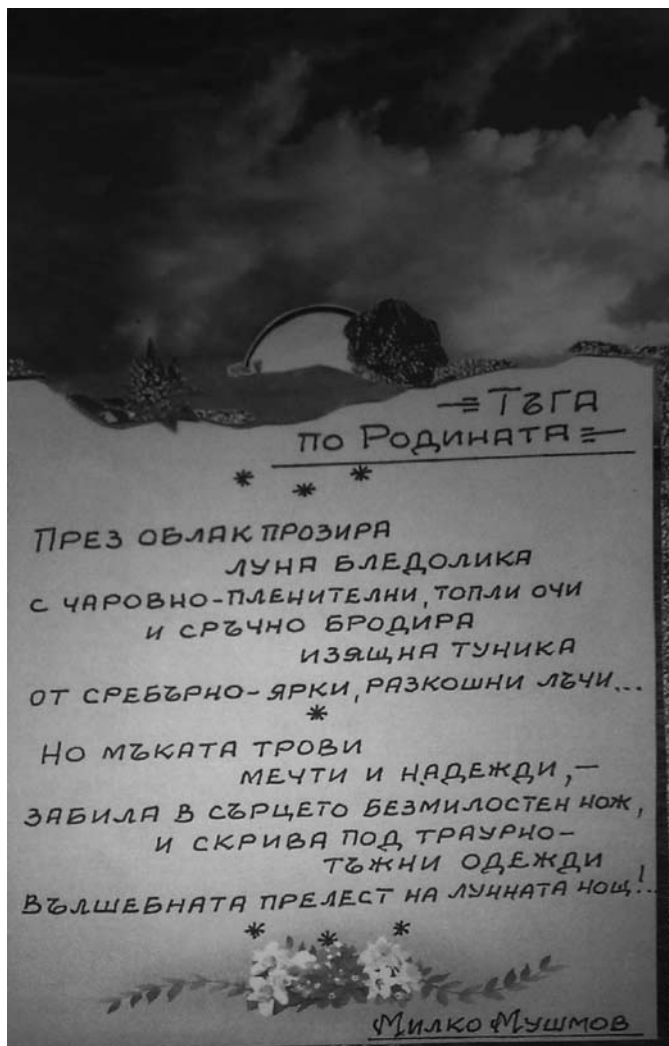
+Д-ръ Иванъ Дочевъ – основателъ
+Д-ръ Георги Пануковъ – редакторъ

Редактура комитетъ

Година 61, брой 1

Книжка сто деветдесет и девета

Януари 2012

Тъга по Родината

През облак прозира
луна бледолика
с чаровно-пленителни, топли очи
и сръчно бродира
изящна туника
от сребърно ярки, разкошни лъчи...

Но мъката твори
мечти и надежди –
забила в сърцето безмилостен нож,
и скрива под траурно-
тъжни одежди
вълшебната прелест на лунната нощ!

Милко Мушмов
Монтчело, САЩ

България в нов европейски клуб

Ангела Меркел призова за създаване на политически съюз в Европа, който да подкрепи еврото (единната европейска валута) и да помогне на континента да се измъкне от “най-тежката криза от Втората световна война насам” – пише Мартин Улф в коментар. До такива изводи може би стига и българският финансов министър г-н Симеон Дянков, проследявайки развитието на Евроразоната в следващите шест месеца. Той предполага, че в рамките на тези месеци е възможно Евроразоната да не съществува и да се създаде нов фискален съюз, съставен около Германия. В него той вижда шест европейски държави: Германия, Франция, Финландия, Холандия, Люксембург и Австрия, като основоположници, и две присъединили се – България и Швеция.

“Всички тези държави спазват твърда финансова дисциплина и имат ниски дългове и бюджетен дефицит. Ако се създаде такъв съюз, България ще е сред осемте страни в него. Това показва, че ние сме стабилни. При нас няма да има икономически и социални трусове. България е готова и ще бъде една от членовете на този фискален съюз”, категоричен е той.

Това е по всяка вероятност причината, поради която г-н Дянков с такава упоритост отстоява критиките по бюджет 2012 г. на България и не отстъпва от параметрите и финансовите показатели, заложили при съставянето му. И още нещо! В позицията на г-н Дянков по отношение на бюджета и строгата финансова дисциплина, който той не изпуска случай да декларира, че ще изисква. Някои анализатори виждат не само финансиста Дянков, но и политика Дянков, който иска да постави една огромна бариера пред тези, за които България е разменна монета в желанието им да изменят посоката на политическото ѝ движение, все още слугувайки на чужди интереси. В тази връзка френският външен министър г-н Ален Жупе, обобщавайки, казва, че финансовата криза опустошава европейските икономики и поставя съществуването на Европейския съюз под въпрос. “Това е екзистенциална криза за Европа”, казва той по повод възможността за възникване на конфликт на континента. “Тя ще постави под въпрос всичко, което сме изградили не само през последните 20 години, но и от създаването на Европейската общност.” Според него опасността от завръщането на национализма е по-голяма от всякога и затова трябва да се защити европейският проект.

В това отношение г-н Дянков би трябвало да получи овациите на българските граждани за предвидливостта и патриотизма, който проявява, за да запази суверенитета и независимостта на Родината ни, а не тиражираните на “пленуми” и “конгреси” негативни оценки и обвинения.

Наблюдател

“България и Румъния правят жертви, с които помагат на еврото”

(Ангела Меркел прег Бундестага)

СЛЕД СРЕЩАТА МЕРКЕЛ-САРКОЗИ НА 5 ДЕКЕМВРИ – НОВ ГЕРМАНСКО-ФРЕНСКИ ПЛАН ЗА СТАБИЛИЗИРАНЕ НА ЕВРОЗОНАТА

“България и Румъния правят жертви, с които помагат на еврото, които обаче мнозина не оценяват.” Това казва германският канцлер Ангела Меркел в реч пред Бундестага, предаде Ройтерс.

“Трябва да осъзнаем жертвите, които прави населението на страните извън еврозоната, като балтийските държави, България и Румъния, и които не получават толкова много внимание”, подчерта Меркел. “Често не си даваме сметка за приноса, който населението на страните, които споменах, дава за това еврото да бъде солидна и стабилна валута”, добави канцлерът.

В речта си Меркел очертава нов германско-френски план за стабилизиране на еврозоната, който ще бъде официално представен след срещата ѝ с френския президент Никола Саркози. Той включва създаване на европейски бюджетен съюз на стабилността, с който да се наложи по-строга бюджетна дисциплина. “Нуждаем се от нова бюджетна дисциплина и ефективен механизъм за управление на кризи”, казва Меркел и обеща конкретни стъпки в тази насока. “Затова ще трябва да променим договорите за ЕС и да създадем нови”, обяснява тя. Новите мерки предвиждат по-близка интеграция на бюджетните политики на страните членки в еврозоната и възможност Брюксел да налага санкции за държавите, които нарушават правилата. Меркел отхвърля обвиненията, че по този начин се цели контрол от Германия върху Европа. Меркел заявява, че разрешаването на европейската дългова криза е процес, който “ще отнеме години”.

Няколко часа по-рано френския президент Никола Саркози произнася реч в Тулон, в която също изразява готовност за спасяване на еврото и съобщава за германско-френския план. “Франция и Германия, след толкова трагедии, решиха да обединят съдбите си и да гледат заедно към бъдещето. Отказ от тази стратегия би бил непростим. Когато Германия и Франция са единни, цяла Европа е единна и силна. Когато Франция и Германия са разединени, цяла Европа е разединена и отслабена”, казва Саркози.

Той подчертава, че Франция заедно с Германия призовават за “нов европейски договор, който пресъздава и преосмисля организацията на Европа”. Трябва да бъде ясно, че дългът на член на еврозоната ще бъде платен, заявява Саркози. Той обявява, че Франция и Германия ще работят заедно, но е възможна намеса на ЕЦБ, ако кризата се влоши, въпреки съпротивата на Германия.

ДЯНКОВ ВИЖДА БЪЛГАРИЯ В НОВ ЕВРОПЕЙСКИ КЛУБ

В рамките на следващите шест месеца има шанс еврозоната да не съществува. Възможно е да се създаде нов фискален съюз, съставен около Германия. Това прогнозира пред bTV финансовият министър на България Симеон Дянков.

Той коментира, че в последния месец се е зародила идеята за нов фискален съюз, съставен около Германия. Той ще включва 6 държави от еврозоната – Германия, Франция, Финландия, Холандия, Люксембург и Австрия плюс България и Швеция.

“Всички тези държави спазват твърда финансова дисциплина и имат ниски дългове и бюджетен дефицит. Ако се създаде такъв съюз, България ще е сред осемте страни в него. Това показва, че ние сме стабилни. При нас няма да има икономически и социални трусове. България е готова и ще бъде една от членките на този фискален съюз”, категоричен бе Дянков.

“Попитайте Гърция какво се случва, когато една национална валута рухне” – пог това заглавие електронното издание ИЮ Обзървър публикува статия по повод на кризата в Гърция. В материала се посочва, че преди 15 г. България преживява срив като този, който в момента Гърция се опитва да предотврати, и така се стига до валутния борд, при който националната валута се фиксира към германската марка.

Първият сигнал

Руският президент Дмитрий Медведев задейства радиолокационна станция през ноември 2011 г. за ранно предупреждение от ракети, разположени в областта на Калининград, който граничи с Европейския съюз. По този повод той каза: “Нашите партньори да разчетат този ход като първи сигнал за готовността на нашата страна да отговори по адекватен начин на заплахите, които западният противоракетен щит (ПРО) представлява за стратегическите ядрени сили... Радиолокационната станция (РАС) в Калининградска област не е насочена срещу западните партньори на Русия. Само по себе си тя не представлява заплаха за нашите съседи. Ние и сега сме готови да използваме уникалните възможности на тази станция заедно с нашите партньори, за да противодействаме на евентуални ракетни заплахи” – каза на различни форуми още той. **Но и допълни, че ако руският сигнал не бъде чул, то ще бъдат предприети строги мерки за противодействие и “разполагане на ударна военна групировка” край Калининград, която да осигури сигурността на Русия, а не “празни приказки”.**

На това генералният секретар на НАТО Андрес фон Расмусен определи като разочароващо предупреждението, отправено от руския президент, и приветства желанието на президента Медведев да не затваря вратата пред продължаване на диалога с НАТО и САЩ по отношение на противоракетната отбрана.

За кого бият камбаните

(Намеци, които не трябва да бъдат отминавани в движение)

Който е спял, да прогледне, който е глух, да чува, който е ням,
да проговори

БОРБА

Из българската преса – “Телеграф”, “Сега”, “Република”

Владимир Путин възкреси СССР

Русия прави евразийски съюз

Управляващата партия привлича и България

Русия, Казахстан и Беларус създадоха нова икономическа структура в постсъветското пространство, предадоха агенциите.

Декларацията за евразийска икономическа интеграция, както и договарянето за Евразийската икономическа комисия, бяха подписани в Кремъл от руския президент Дмитрий Медведев и колегите му от Казахстан – Нурсултан Назарбаев, и от Беларус – Александър Лукашенко. Тези документи имат за цел да създадат единно икономическо пространство на основата на по-нататъшната интеграция на трите съседни страни, предаде ИТАР-ТАСС.

ПЕРСПЕКТИВА

Руските медии припомнят, че създаването на нова общност в постсъветското пространство бе предложено от премиера Владимир Путин. Статия на Путин за Евразийския съюз бе поместена във в. “Известия” през октомври, скоро след като Медведев предложи управляващата партия “Единна Русия” да подкрепи Путин в надпреварата за президентския пост на изборите през март 2012 г.

На пресконференция, след подписването на документите, Медведев изтъкна, че Евразийският икономически съюз може да бъде образуван още преди 2015 г. Той подчерта, че към създаваната от Русия, Беларус и Казахстан нова икономическа структура може да се присъединят и други държави от Общността на независимите държави (ОНД).

ЛОЯЛНИ

Освен бившите съветски републики Руската федерация трябва да привлече в

бъдещия Евразийски съюз редица други държави, сред които и България. Така смятат участниците в кръгла маса, организирана от “Единна Русия”, информираха местните медии. Както заяви на форума руският политолог Дмитрий Орлов, цитиран от в. “Комерсант”, целите на модернизацията изискват Русия да се обедини не само с бившите съветски републики – днес членки на ОНД, но и с държави, “лоялни към руските икономически интереси: Финландия, Унгария, Чехия, Монголия, Виетнам, България, Куба и Венецуела”. Хората от “Единна Русия” засега не са проучвали дали тези страни са готови да влязат в Евразийския съюз, отбелязва всекидневникът. Сайтът на управляващата партия цитира и друг руски политолог – Сергей Марков, според когото ще се появят много желаещи да се присъединят към новия съюз, когато в страните членки се повиши стандартът на живот и започнат съвместни проекти. Според Марков влизането на Турция в Евразийския съюз би било логично, тъй като за нея е затворена вратата на ЕС.

ОРГАНИ

Ръководните органи на Евразийския икономически съюз ще бъдат със седалище в Москва, информираха руските медии. Както съобщи казахстанският президент Назарбаев, през първите четири години колегията на Евразийската икономическа комисия ще оглави руският министър на промишлеността и търговията Виктор Христенко (доскорошен съпредседател на междуправителствената българо-руска комисия за икономическо и научно-техническо сътрудничество).

Путин иска съюз с България

Русия ни кани в бъдещия Евразийски пакт

Силеон Димов

Освен бившите съветски републики, Руската федерация трябва да привлече в бъдещия Евразийски съюз редица други държави, сред които и България, обявиха участници в кръгла маса, организирана от управляващата партия “Единна Русия”, предаде “Комерсант”.

Създаването на нова общност в постсъветското пространство бе предложена от премиера Владимир Путин веднага след като държавният глава Дмитрий Медведев настоя “Единна Русия” да подкрепи Путин в надпреварата за президентския пост на изборите през март 2012 г.

“Новият съюз ще бъде “голяма страна”, продължител на “идеята на Владимир Путин за единно икономическо пространство”, което ще обедини от 1 януари Русия, Беларус и Казахстан”, заяви руският политолог Дмитрий Орлов. Целите на модернизацията, според него обаче, изискват обединение с държави, “лоялни към руските икономически интереси: Финландия, Унгария, Чехия, Монголия, Виетнам, България, Куба и Венецуела”. Хората от “Единна Русия” засега не са проучвали дали тези страни са готови да влязат в Евразийския съюз, отбелязва “Комерсант”.

Налице са “инструменти и исторически аргументи”, за да бъде осъществен “големият проект” за Евразийски съюз, който може да обедини към 250 милиона души, посочва и председателят на Държавната дума Борис Гризлов. Сред аргументите, според него, е “общата история на страните” от постсъветското пространство, а сред инструментите – руският като “език за международно общуване” и “сътрудничеството в икономиката”. Той изтъкна, че не става дума за “единна държава”, а за “съюз на суверенни държави”.

Маскат Кунакунов, съветник на председателя на киргизтанския парламент, обобщил: “Съюз ще има независимо дали го искаме или не”. Той цитира Владимир Путин:

“Който не съжالياва за СССР, няма сърце, който мечтае да върне СССР, няма разум”. И добавя от свое име: “А който се съмнява, че ще създадем нов съюз – той е просто глупак”.

Формират славянски батальон с наши войници

Руският постоянен представител в НАТО Дмитрий Рогозин предложи създаването на славянски батальон в руската армия, който да включва българи, сърби и представители на други славянски народи, съобщи агенция Интерфакс. Рогозин взел идеята си от френския Чуждестранен легион. Руският дипломат допуска възможността чуждестранните доброволци, които ще служат в евентуалните

славянски подразделения в руските въоръжени сили, да получават руско гражданство, отново по примера на прочутата френска бойна част.

Рогозин обсъдил своята идея с руския министър на отбраната Анатолий Сердюков. Преди броени дни стана известно, че 22 хиляди косовски сърби са подали в руското посолство в Белград молби за руско гражданство, отбелязва “Новие известия”.

„Новият съюз ще бъде “голяма страна”, продължител на идеята на Владимир Путин за единно икономическо пространство, което ще обедини от 1 януари Русия, Беларус и Казахстан”

Формират славянски батальон с наши войници

Путин предупреждава за хаоса на революциите

Руският премиер Владимир Путин сравни днешното положение на Русия с времето, когато цар Николай II се отрече от престола, и със състоянието на СССР в края 80-те години, за да предупреди обществото за популисти, които се възползват от съществуващите проблеми.

“Ето и сега ние сме пред избори, но обръщам ви внимание – и сега има много проблеми... В никакъв случай не трябва да позволим на популистите за пореден път да спекулират на тази тема и да получат някакъв дивидент”, каза Владимир Путин в разговор по телевизия “Русия 24” с пенсионери и ветерани. В разговора участваше и президентът Дмитрий Медведев. Путин направи паралел между болшевишката революция от 1917 г. и съветския разпад: “Ние имаме два тежки периода: царят си отиде и веднага започнаха ужасните събития и после 1991 година... До какво доведе това (съветският разпад), вие добре знаете: бум на бандитизма и небивал грабеж на държавата”. “А това е много за един век. Владимир Владимирович намеква, че ние не бягаме от отговорност”, добави Медведев.

“След разпада на СССР рязко нарасна възможността от локални въоръжени конфли-

Руска бронетанкова част на учение в Южна Русия. Генерал Николай Макаров заяви, че ако не бяха започнали реформите преди няколко години, към 2014 г. руската армия щеше да остане без техника и въоръжения

кти по целия периметър на границата”, заяви междувременно началникът на Генщаба на руската армия ген. Николай Макаров в реч пред Обществената палата. Той не уточни какво има предвид, но подчерта: “При определени условия не изключвам локалните и регионалните въоръжени конфликти да прераснат в мащабна война, включително с използване на ядрено оръжие”, цитира го Интерфакс.

Русия лансира “славянски батальон” с наши бойци

Приближен до Кремъл политолог предлага България да стане част от Евразийския съюз на премиера Путин

Постоянният представител на Русия в НАТО Дмитрий Рогозин предложи създаването на чуждестранен легион в руската армия, съобщиха руски медии. Според него в състава на руските въоръжени сили може да бъдат създадени подразделения от чуждестранни граждани по примера на Френския чуждестранен легион. Според Рогозин това може да е “славянски батальон”, в който да служат сърби и българи, съобщава в. “Вести”. Руският дипломат допуска възможността чуждестранните доброволци, които ще служат в евентуалните славянски подразделения в руските въоръжени сили, да получават руско

гражданство, отново по примера на прочутата френска бойна част. Рогозин вече обсъдил своята идея с руския министър на отбраната Анатолий Сердюков. Преди броени дни стана известно, че 22 000 косовски сърби са подали в руското посолство в Белград молби за руско гражданство, което вчера Рогозин определи като “възможен вариант”.

“Всичко това е хубаво, но само на теория. На практика нито сърби, нито българи ще служат в руската армия”, смята главният редактор на сп. “Войниците на Русия” Владислав Шуригин. “Въпреки известната духовна близост сърбите и българите са далече от Русия. Смятам,

че предложението е практически нереално”, каза Шуригин. Според директора на Центъра за обществено-политически изследвания Владимир Евсеев формирането на военни подразделения по национален признак пък може да бъде опасно.

България трябва да стане част от бъдещия Евразийски съюз, който е лансиран от руския премиер Владимир Путин, стана ясно от дискусия, организирана от управляващата партия “Единна Русия”, съобщи в. “Комерсант”. Новият съюз ще бъде “голяма страна”, продължител на “идеята на Владимир Путин

за единно икономическо пространство”, което ще обедини от 1 януари Русия, Беларус и Казахстан, заяви на форума руският политолог Дмитрий Орлов. Целите на модернизацията обаче изискват според него Русия да се обедини не само с бившите съветски републики, но и с държави, “лоялни към руските икономически интереси като Финландия, Унгария, Чехия, Монголия, Виетнам, България, Куба и Венецуела”. В “Единна Русия” засега не били проучвали дали тези страни са готови да влязат в Евразийския съюз. От МВНР в София не пожелаха да коментират идеята.

Хора, бдете!

Ние напомняме, че след промяната през 1989 г. в България разпоредителите с властта останаха пак тези, които предлагаха Родината ни за 16-а република на Съветския съюз и техните слуги – новопокръстили се демократи. Кой, къде и кога планира това?

Отговорът е еднопосочен и ясен.

Хора, бдете! Утре ще бъде късно!

Обзор

Долу Ньой!

На 18 юни 1914 г. в сръбския град Сараево е убит престолонаследникът на Австро-Унгария Франц Фердинанд. По този повод започва дипломатическа война между Австро-Унгария и Сърбия, която прераства във военен конфликт. На 28 юли с.г., използвайки този повод, Австро-Унгария обявява война на Сърбия. Истинските причини за конфликта обаче са противоречивите икономически интереси между великите сили и борбата между тях за преразпределение на колонии, които са от особено голямо значение за изхода от задаващата се икономическа криза. Около тези интереси в Европа се обособяват две военно-политически групировки: **Централните сили – Германия и Австро-Унгария**, от една страна, и **Антантата – Франция, Русия, Великобритания** – от друга. България, която граничи с конфликта, е прицелна точка за съюзник и на двата блока. Във вземането на решението си към кой от двата блока да се присъедини, тя се ръководи от ползата, която би извлякла от такава една стъпка, настоявайки за гаранции, че клаузите на Букурещкия и Цариградския мирни договори, наложени след Балканската война на България (1913 г.), ще бъдат ревизирани. Както е известно, по тях от територията на България бяха откъснати Източна Тракия, дадена на Турция, и Северна Добруджа – на Румъния.

Реалистично би било в своя избор България да предпочете да се присъедини към онази военно-политическа групировка, която предлага по-добри възможности за ревизиране на договорите от 1913 г. Една ревизия на тези договори би означавала България да осъществи **националния си идеал за обединение** на земите, които исторически се населяват от българи. И тя решава! Включва се на страната на Централните сили – Германия и Австро-Унгария, с което се включва и в Първата световна война. 500-хилядната българска армия, настъпвайки, разгромява сръбските войски и продължава победоносния си марш. На западния фронт Германия и Австро-Унгария настъпват в Белгия, Франция и Люксембург.

В този критичен момент на военните действия на страната на Антантата се включват Гърция и Румъния, с което конфликтът се разширява и обхваща нови страни и територии. Германия на западния фронт е притисната, а на Балканите България остава сама, обградена от неприятели. Войната бушува с пълна сила и се затяга. На Балканския фронт, въпреки героизма на българския войник, битката при Добро поле е загубена. Това довежда до понижаване на бойния дух, за което допринася и влошеното снабдяване с боеприпаси, храна и облекло. Въпреки това при Дойран нашите войски разгромяват англо-френските съединения, дошли в подкрепа на Балканския фронт. Разложението в българската армия продължава с усилени темпове, за което съдействат и чуждите емисари, сеещи разкол сред бойните части. Последва войнишкият бунт. Армията е деморализирана и започва повсеместно отстъпление. Командването на българските войски с оглед на обстановката преценява, че продължаване на войната ще означава по-големи човешки и материални жертви, и България е принудена да поиска примирие. То е прието и в Солун е подписана капитулацията на България. Германия и Австро-Унгария не закъсняват и последват България, като капитулират.

Последват преговори между победители и победени, които се водят във Версай – селище, близко до Париж. Те продължават около две години. Победителите искат да запазят придобивките и са арогантно взискателни към победените, като не отстъпват от исканията си. На победените остава да свеждат глава и да се съгласяват.

През лятото на 1919 г. България е призвана да изпрати делегация за участие в заключителния етап на преговорите и подписване на мирния договор, който е подготвен едностранно от победителите, и представен за подписване от победените.

На 27 ноември 1919 г. в парижкото предградие Ньой България е принудена да подпише мирния договор. В него се потвърждават клаузите на Букурещкия мирен договор от 1913 г., по който от България се взимат Южна Тракия, Македония и Северна Добруджа и се предават съответно на Турция, Сърбия и Румъния. По новия договор се изисква още България да предаде на Сърбия **Западните покрайнини** – Струмишко, Босилеградско и Цариградско, а на Румъния – Южна Добруджа. Освен това да плати репарации в размер на 2.25 милиарда златни франка, както и хиляди глави добитък и въглища. Армията да бъде демобилизирана и да предаде оръжието си, като остава в състав 20 хиляди доброволци и 13 хиляди гранични полицаи.

Със заробващия Ньойски договор от България са откъснати нови териториални части и българското население в тях е обречено да живее при робски условия и непрекъсната асимилация.

Ето, вече 92 години след този договор той продължава да държи разделени род от рода, хора, имащи едно минало и един корен – българския. Но това състояние на онеправданост не мотивира забрава и от двете страни на граничната линия, която ги разделя. Останалите в робство българи не са и не загубват българското си самосъзнание и национален стремеж да се включат в общото семейство на целия български народ. **Ние тук, в България, не сме и няма да ги забравим...**

На 28 ноември 2011 г., както всяка година, по градове и паланки се проведеха протестни събрания срещу позорния Ньойски договор. Тази (2011) година в София, в Централния военен клуб, се състоя възпоменателна вечер по повод 92 години от подписването на Ньойския мирен договор. Участниците подписаха декларация, която да бъде изпратена до първите политически мъже на Република България. От името на Българския национален фронт, Инк., тя беше подписана от представителя на организацията за България г-н Г. Спасов.

БОРБА

До г-жа Цеца Цачева – Председател на Народното събрание на Република България

Копие до:

г-н Росен Плевнелиев – новоизбран Президент на Република България

г-н Бойко Борисов – Министър-председател на Република България

г-н Николай Младенов – Министър на външните работи на Република България

ДЕКЛАРАЦИЯ

от участниците във Възпоменателната вечер по повод 92 години от подписването на Ньойския мирен договор

Ние, подписалите се обикновени български граждани – изявени български интелектуалци, историци, писатели, журналисти и общественици – на 28 ноември 2011 г. в 18.00 ч. се събрахме в зала № 1 на Централния военен клуб – гр. София на Възпоменателна вечер, организирана по повод 92 години от подписването на Ньойския мирен договор.

След като изгледахме излъчения филм „Взривената памет”, продукция на Национална телевизия „СКАТ” с автори: Зденка Тодорова и Венцислав Тоцев и изслушахме докладите на г-н Иван Николов – Председател на културно-информационен център „Босилеград” и г-жа Зденка Тодорова – Председател на Хелзинкския комитет за защита правата и свободите на българите в Сърбия, останахме потресени от видяното в кадрите на филма и от чутото в докладите безпрецедентно потъпкване на гражданските, политическите, човешките и малцинствените права на нашите сънародници в Западните покрайнини.

Ето защо участниците във Възпоменателната вечер взехме решение да излезем в тяхна защита с настоящата Декларация.

Взмутени сме от факта, че Република Сърбия, въпреки заявеното желание да започне преговори с Европейския съюз, продължава и по-нататък да нарушава правата на нашите сънародници в Западните покрайнини.

Също така у нас буди недоумение и заявената безрезервна подкрепа на българския парламент и на българското правителство за сръбската евроинтеграция, без предварително да е заявена позицията на българската държава в защита на потъпканите права на нашите сънародници в Западните покрайнини. Тези права, свързани с образованието на български език, с църквата, с икономическото състояние на района, се потъпкват целенасочено и безпрецедентно чрез унищожаване на българското самосъзнание на населението, чрез заличаване на българското културно и военно-историческо наследство, както и с целенасочените опити на сръбските власти да разделят и асимилират българите в Западните покрайнини, създавайки за целта някакъв изкуствен етнос, наречен „шопски”, който говорел на език „по-различен от българския” и по-близък до сръбския.

Затова е необходимо да Ви запознаем с проблемите, свързани с правата и свободите на нашите сънародници в Западните покрайнини:

1. Българите в Западните покрайнини са признати по Конституцията на Република Сърбия за национално малцинство. **Като признато национално малцинство, българското малцинство в Република Сърбия има право да се обучава на майчин български език. Това конституционно право се нарушава от Министерството на образованието на Република Сърбия.** Българският език се изучава в началните и средните училища само по гъва часа седмично. Изключение правят няколкото български паралелки в основното училище в Босилеград

и няколко паралелки в Царибродската гимназия, с което се цели изкуственото разделяне на българските ученици на „българи“ и „сърби“. Българският език е дискриминиран от образователната система в Република Сърбия.

2. Димитровград е единственият град в Сърбия, на който сръбските власти не разрешават да му бъде възстановено старото и автентично българско име Цариброд (въпреки десетките акции и инициативи на местните българи). За съжаление, градът все още носи идеологическото име Димитровград, напратено на българите там през 1957 г.

3. Общинската администрация в Цариброд и Босилеград макар и съставена от етнически българи, в нарушение на Сръбската Конституция и Статута на общините, е изцяло сърбизирана. Документите на общинските власти се издават единствено и само на сръбски език. Сърбизирана е и топонимията на българските села, улици, площади, местности и реки.

4. Властите в Белград, в синхрон със Сръбската православна църква и с мълчаливото съгласие на Българската православна църква, прогължават да погизват църковните права и свободи на българите в Западните покрайнини. В църквите богослужението е изцяло на сръбски език и се осъществява от сръбски свещеници. Българският език е изгонен от църквата. Най-очевидният пример за това е недопустимият натиск, на който е подложен босилеградският българин – отец Йоан. Той е заплашван от скандално известния Врански епископ Пахомий, че ако гаде каквото и да е интервю за български вестник, ще бъде уволнен и изгонен от неговата епархия в село Паралово (Босилеградско). Вината на отец Йоан е в това, че по негова инициатива и с българско участие в с. Паралово беше построен храмът носещ името на светеца-покровител на българския народ „Св. Иван Рилски“. Този храм Сръбската православна църква не разрешава да бъде осветен.

5. С цел обезличаване на българското национално малцинство, сръбските държавни институции целенасочено създават удобни за тях неправителствени и политически организации, повечето от които са на държавна издръжка. Тези казионни организации открито се противопоставят на каузата на българите в Западните покрайнини.

6. Подменя се българската история в Западните покрайнини. Води се целенасочена антибългарска политика. Антибългаризмът особено силно пролича на 29 май 2010 г., когато в град Сурдулица беше осветена костница, в която според сръбските власти са погребани „няколко хиляди избити по време на Първата световна война сърби от страна на българския окупатор“. Очевидно е, че организаторите на това мероприятие не държат сметка за доказаните исторически факти. Защо се подменят историческите факти и се измислят тези жертви в момент, когато България заявява безусловната си подкрепа за Сърбия по пътя към Европейския съюз!? Защо точно в Сурдулица? Може би защото в този град живеят няколко хиляди етнически българи и сръбските власти искат да потиснат тяхното българско национално самосъзнание!?

7. С цел унищожаване на българското военноисторическо наследство в Западните покрайнини, на Царибродските войнишки гробища през 1946 г. беше взривен Паметникът на българския воин, а българските войнишки гробища бяха заличени. През април 2010 г. върху парцел № 5 от българските войнишки гробища в Цариброд беше поставена огромна антена на сръбски мобилен оператор.

Каква гавра с паметта на загиналите български войни за националното обединение на България!

8. На 19 февруари 2011 г. сръбските власти в Босилеград забраниха възпоменателната церемония по повод отбелязването на 138-годишнината от обесването на Васил Левски. Босилеград и околностите му бяха блокирани от сръбска полиция и жангармерия. На граничния контролно-пропускателен пункт между България и Сърбия Олтоманци-Рибарци, сръбските гранични власти не допуснаха големия брой автомобили и автобуси от България да преминат границата и да почетат паметта на Апостола пред паметника му в Босилеград.

9. Върху изявените лидери на българите от Западните покрайнини, сръбските власти оказват непрекъснат полицейски и съдебен натиск. Цели се прогонването им от Западните покрайнини и превръщането на българската общност в една обезглавена аморфна и дезориентирана маса от хора, без ясно национално самосъзнание.

10. **Прожежданата от Белград политика по отношение на Западните покрайнини цели да постигне обезбългаряването на тези изконни български земи.**

За преодоляване на натрупалите се и нерешени през изминалите години проблеми, както и за защита правата на нашите сънародници от Западните покрайнини, считаме, че българската държава следва да оттегли своята безусловна подкрепа за приемането на Република Сърбия в Европейския съюз. Българската държава като страна-член на Европейския съюз, следва да постави на Република Сърбия задължителни условия в преговорния процес по присъединяването ѝ към Европейския съюз. Тези условия касаят спазването правата и свободите на нашите сънародници от Западните покрайнини, като някои от тези права са гарантирани и от Конституцията на Република Сърбия, а именно:

1. Българските деца в Западните покрайнини да получават образование в предучилищните форми на обучение, като и в основното и средно училище, изцяло на майчин български език.

2. Да бъде възстановено автентичното име на град Димитровград – Цариброд.

3. Всички документи на общинските администрации в Цариброд и Босилеград да се издават двуезично – на български и на сръбски език.

4. Да се възстанови българската топонимия на българските села, улици, площади, местности и реки.

5. Да се въведе църковно служение на български език, което да извършват български свещеници.

6. Да се разреши създаването на нови български православни храмове.

7. Спиране подкрепата от страна на сръбската държава за целенасочено създаването и финансирани казионни организации работещи срещу интересите на българите в Западните покрайнини.

8. Спиране посегателствата от страна на сръбските власти срещу българското културно и военно историческо наследство в Западните покрайнини.

9. Създаване условия българите в Западните покрайнини свободно да могат да честват годишнини, свързани с българската история и българските исторически личности.

10. Спиране непрекъснатия полицейски и съдебен натиск и произвол върху лидерите на българите от Западните покрайнини.

11. Спиране процеса на обезбългаряване в Западните покрайнини.

12. Международен мониторинг за спазване на гражданските, политическите, човешките и малцинствените права на българите от Западните покрайнини.

От друга страна смятаме, че Българската държава следва:

1. Безусловно и незабавно да възстанови българското гражданство на българите в Западните покрайнини, каквото гражданство (поганство) те са имали в периода от 1878 г. до 1919 г. и от 1941 г. до 1944 г.

2. Да насочи български инвестиции в Западните покрайнини, като по този начин се създават предприятия с работни места, с които да се осигури поминък на местното българското население.

3. Да предприеме необходимите действия за изясняване юридическия статут на Западните покрайнини след разпадане държавата Югославия.

Нека подкрепим нашите братя и сестри българи от Западните покрайнини в справедливата им борба, това е наш обществен дълг и дълг на българската държава!

гр. София, 28.11.2011 г.

Ще бъде!

Ще оттекат на времето водите
и ще пресъхнат древните реки.
Моретата ще всмучат си вълните
и ще потънат в бездни без следи...

А горе ще се вихри буря дива,
стихии ще гърмят отвред без ред.
Небето ще започне да се срива
и страхотии ще горят безчет!...

Ще стихне сетне в дъно висината,
ще се сведе победен огнен меч.
Ще съмне после кротко над земята
и ще се чуе пак човешка реч.

Но други вече хората ще бъдат
и друг ще бъде техният живот!
Завинаги ще злобата пропъдят
И ще живее в мир човешки род!

Димитър Бутански

Обзор

Любянка

Уважаема редакция на сп. “Борба”

На 27 октомври 2011 г. в интернет страницата на германския вестник “Шпигел” бе публикувана следната информация:

След края на Втората световна война сталиновите КГБ агенти започват лов на хитлеровите дипломати, като заловените изпращат незабавно в зловецата КГБ – централата на “Любянка” в Москва. Там изчезват не само нацистки затворници, но и протоколите от разпитите. Сега се появиха 189 документа, открити от руски историци в подземията на “Любянка”, които те обработиха и публикуваха.

В протоколите от разпитите е документирано черно на бяло как българският цар Борис III е бил принудително застава да се съюзи с Хитлерова Германия във войната срещу Югославия и Гърция.

В България е арестуван Адолф Хайнц Бекерле – последният пълномощен министър на Третия райх в София. При разпита му в КГБ – централата в Москва, той казва между другото: “Инструкцията на Хитлер беше такава, че аз трябваше безкомпромисно да настоявам за изпълнение на германските изисквания, без обаче да засегна честолоубието на цар Борис...”.

Аз направих всичко възможно да изостря отношенията между България и СССР и така да провокирам един военен конфликт между двете страни.”

По въпроса за преследването на евреите Бекерле прави следните признания: “По заповед на Хитлер успях да осъществя депортирането на 14-15 хиляди евреи от Македония и Тракия. По мое нареждане те бяха отпратени за Полша. Тяхната по-нататъшна съдба не ми е известна.”

Съдбата на тези 14-15 хиляди души не интересува също и руския следовател, той не пита, не иска да знае защо Бекерле изпраща хиляди души на явна смърт; Хитлеровият геноцид срещу евреите е за Сталин без значение.

Тук трябва дебело да подчертаем думите на Бекерле, че той успява да осъществи депортацията на 14-15 хиляди евреи от Македония и Тракия, не от България. А също и че той прави това по заповед на Хитлер. За цар Борис III не споменава нито дума. Колко трябва да бъдем благодарни на цар Борис III, че въпреки усилията и провокациите от страна на Хитлеровия посланик Бекерле, той е устоял, не се е погдал, не изпрати българските евреи в лагерите на смъртта и не изпрати българските войници

на **Източния фронт срещу Съветския съюз**. Не позволи хиляди български майки и съпруги да сложат черни забрадки.

Изпращам и едно копие с оригиналния текст на статията на немски. Вярвам, че МВНР също ще прояви интерес към тези архиви.

Сърдечни поздравии на всички наши приятели.

Ваш *Георги Чаракчиев*, Германия

SPIEGEL ONLINE

Russische Verhörprotokolle Stalins Jagd auf Hitlers Diplomaten

Diktator Stalin: Im Auftrag Stalins, hier 1945 während der Jalta-Konferenz, spürten sowjetische Spione nach Kriegsende Diplomaten des gestürzten NS-Regimes auf. 374 Männer konnten Stalins Agenten fassen, darunter...

...in die Außenpolitik des „Dritten Reichs“ gewährt: Schwarz auf weiß ist in den Protokollen festgehalten, wie der bulgarische Zar Boris III. - hier bei einem Besuch 1942 im Führerhauptquartier „Wolfsschanze“ - gezwungen wurde, sich im Krieg gegen Griechenland und Jugoslawien mit Deutschland zu verbünden.

Гледни точки върху българската политическа действителност в края на 2011 г.

Замисълът не трябва да успее!

Протестът на синдикатите “Подкрепя” и “Конфедерацията на независимите синдикати в България” (КНСБ) за 30 ноември 2011 г. е събитие, което показва, че българският народ не е заспал. Стачката е доказателство, че чашата на търпението е преляла и че с мълчанието си народът е обслужил нечи интереси, които са далеч по-големи от това как са представени във видимата си част.

Коментари за и против едва ли биха разкрили истината как и защо се стигна до това – цял народ да се вдигне на борба в защита на икономическите си интереси. Няма сектор в икономиката, здравеопазването, образованието, промишлеността и селското стопанство, включително животновъдите, органите на МВР, БДЖ, които до вчера пееха предизборно “осанна”, гнес да не се раздират от викове “разни го”. Чрез протестите си гражданите, изказвайки неудовлетворението си от едностранните правителствени решения, които пряко засягат живота, имота и честта им, решително се противопоставят на действия, които са били извън предизборния диалог при неотдавнашните –президентски и общински избори.

Не може да се очаква, че ние ще бъдем тези, които ще се “змурнат” в дълбините на взаимоотношенията власт-народ, за да подклаждат огъня на барикадите, които са издигнали помежду си прекъснатите социалния диалог страни. За нас всяка от страните има своята истина. **Основите на барикадите между народ и властимащи са налетели далеч във времето назад, още преди 22 години – в зората на очакваното следтоталитарно демократично развитие на България и в следващите години на**

така наречения преход. Това ще рече, че зад гнешните ни протести се крие вчерашното ни поведение на съглашателство и мълчание. Мълчание тогава, когато можехме да имаме мнение и да вземем отношение към новата сграда, която архитектите на промяната – бившите строители на комунизма в България – бяха проектирали и построили и ни я предложиха за ползване. Тогава ние мълчахме не от глупост, а от кротост и вяра, че комунизмът и комунистът може да имат и друг образ освен този на сваления от седлото на коня ездач, който тича заедно с коня и очаква момента отново да го обзяди. Това е истината, пред която не трябва да си затваряме очите, защото тя е обективна, а не истина за този или онзи.

Какво трябваше да направим ние тогава, което не направихме?

Тук отваряме скоба за пояснение.

Широко да си отворим очите и да кажем – не да кажем, а с широко гърло да викнем **“НЕ” на комунистическия сценарий за промяна и на неговото претворяване на дело чрез така наречения преход.**

Вярно е, че България е малка страна и когато вятърът бушува на международните политически и икономически пазари, не я отминава. Всяко сътресение от международен характер рефлектира върху политическия и икономическия стабилитет в нея. За това спор не може да има. **Спор има по това страхуваме ли се, или не да вземем отношение по кардиналния въпрос, който трябва да ни държи отворени очите – възможността от реставрация, нова по форма, но стара по съдържание, която с всички сили и средства трябва да предотвратим.** Да спрем сваления конник от седлото на властта, който тича с него, готвейки се

отново да го обяди, и да му покажем обратния път към леговището му, на което, след влизането му, здраво да залостим вратата. Там в него той да дочака края на земния си живот. А у нас поколенията да говорят за комунизма в минало свършено време, като за един анахронизъм, вещаещ безправие и нищета.

Дано не сме прави като виждаме в гнешните протести възможност сваленият конник отново да се хване за седлото и с добре разчетен скок да се възкачи на него.

Всичко зависи от нас, нашата гързост и непреклонна воля да не допуснем това! **Затова бием камбаната на тревогата днес, защото утре ще бъде късно.**

Аналитик

Дали някой знае какво точно става?

Опит за надничане в близкото бъдеще с позоваване на поети и философи от миналото

Ясен Бориславов

Който е гледал филма “Чичо ми от Америка” (реж. Ален Рене, 1980), вероятно си спомня кадрите с белите мишки, които кротко поминуваха в чистичка лаборатория до мига, в който един биолог им пусна слаб ток по гъното на клетката. Тъй като не разбираха кой точно им причинява това непознато страдание, животинките се сбиха. Филмовата метафора доста напомня за ситуацията, в която се намира България, а отчасти и светът днес. “Ураган от общ и всеобемащ фарс бръсне европейската земя”, както пише Ортега-и-Гасет. Казал го е преди повече от 70 години, но звучи актуално.

У нас железничарите стачкуват, защото БДЖ е пред фалит, браншови организации и синдикати протестират по софийските улици, учени от БАН демонстрират с примки на шиите, блокират се пътища, а вероятно предстоят и по-мащабни действия. Очаква се полиците също да се включат в протестите, сигурно ще ги последват миньори, лекари, учители, студенти, пенсионери и всички, които не харесват живота си.

НЕДОВОЛСТВОТО ИЗГЛЕЖДА МАСОВО,

макар че липсва ясен адресат на гнева. Най-остра неприязън събира личността на Симеон Дянков, сякаш е някакъв самозван зъл ковчежник, а не министър в легитимно и демократично избрано правителство. Личността на премиера засега е видимо пощадена от този гняв поради социопсихологически, а не рационални причини. Той е момче от народа, “едн от нас”, за разлика от Дянков, който е бивш банкер с гънлив глас и очила, дошъл от Америка, за да обърка и без друго сбърканите национални финанси. Борисов все още е

Най-остра неприязън в протестите събира личността на Симеон Дянков, сякаш е някакъв самозван зъл ковчежник, а не министър в легитимно и демократично избрано правителство. Личността на премиера засега е видимо пощадена от този гняв поради социопсихологически, а не рационални причини.

национална икона, но близките дни и седмици ще поставят на изпитание неговите иначе забележителни комуникативни способности. Любопитно е дали и този път успешно ще влезе в образа на Данко, който води народа през гъстата гора, осветявайки пътя с пламъка на сърцето си. Месец след местните и президентските избори, убедително спечелени от ГЕРБ, ситуацията прави съвсем уместно цитирането на няколко стиха от Константин Павлов.

Нашата съпротива – еротична игра.
Боричкаме се сладострастно,
отдаваме се доброволно,
а стеном, че сме изнасилени.

Възможно ли е правителството да падне в близките седмици? Ако у нас имаше букмейкърски къщи с нетрадиционни залагания, вероятно този въпрос би захранил силни хазартни страсти. В момента падането на кабинета изглежда нереалистично, защото Борисов си осигури парламентарно мнозинство. Опозицията може да поддържа протестите, но е слабо вероятно да ги оседае. От БСП обявиха, че по принцип подкрепят всяко недоволство срещу правителството, но засега нямат намерение нито да подсторват протестите, нито да ги оглавят. Подтекстът е, че в момента падането на кабинета е нежелателно и ако тръгне да се срутва, вероятно левицата ще се опита да спре или поне да забави процеса. ДПС традиционно се нагажда според обстоятелствата и не би се ангажирало със самостоятелна акция. РЗС е политически мехур с водевилно поведение и съмнително бъдеще. Освен това лидерът му, след като не успя да уволни Бойко Борисов, седна в скута му. Янето все пак е непредвидим и от него винаги може да се очаква политическа глумка, но нищо повече от това. “Синята коалиция” доизживява своето минало, а “Атака” е затънала в “битово разложение”. На този фон синдикатите изглеждат като политически играч, какъвто обаче те не са и не могат да бъдат. Пък и сигурно не искат. Те обичат да се заиграват с властта, но не и да носят политическа отговорност. Могат да свалят правителства, но не и да управляват. Парадоксално е, че пълната политическа деморализация се оказва източник на политическо равновесие. Но равновесието може да е измамливо и нетрайно, особено ако протестите продължат и ако се радикализират, което не е изключено.

ТОВА Е ЦЕНАТА НА ПОПУЛИЗМА – ОТСЪСТВИЕ НА ПРЕДВИДИМОСТ

Хората излизат на улицата не просто заради пенсии, заплати и неизпълнени обещания, а заради отнет житейски хоризонт. Те протестират заради усещането, че всъщност никой не управлява. И явно не само у нас е така. Движението “Окупирай Уолстрийт”, което събира все повече привърженици по света, външенията в Гърция и други европейски страни, както и в Арабския свят изглеждат мотивирани повече от страхове, отколкото от надежди. Няма значение дали страховете са рационални, или не. Страхът невинаги се нуждае от конкретна причина. Най-истинският и най-интимен човешки страх е страхът от тъмното.

Дълговата криза в Европа, очертаваща все по-неясно бъдеще за еврозоната, а поради това и за проекта ЕС, мотивира страхове, които няма как да не рефлектират и у нас. Все пак членството на България в ЕС е най-сериозното политическо постижение на страната за последните години. В тази застрашена от прогъване кошница са ни всичките яйца. Логично е събитията у нас да се развиват в синхрон със ставащото в Европа. Четирибуквието ГЕРБ е заявка точно за това.

Нападките директно към премиера са спорадични. Борисов все още е национална икона, но близките дни и седмици ще поставят на изпитание неговите иначе забележителни комуникативни способности.

индустрия да видят свои бъдещи печалби. Примерно.

Страховете имат свойството да сплотяват и да пораждат често нездрава, но за сметка на това ефективна гражданска солидарност. Поради което бъдещето на кабинета, въпреки парламентарната конфигурация, е заложник на социални страхове. Засега се очертават две възможности. Първата: ако протестите бъдат овладени, кабинетът да довърши мандата си на куц крак, губейки все повече популярност и оправдавайки се с международната обстановка. След това ГЕРБ ще последва съдбата на НДСВ. Разрастване на протестите очертава втората възможност: през февруари 2012-а президентът Плевнелиев да изпълни познати от зимата на 1997-а политически ритуали.

Властта по принцип се упражнява чрез общественото мнение, но у нас общественото мнение се управлява от властта и по-специално от министър-председателя. Управлява го ръчно. Проблемът е, че ръчно може да се управлява българското, но не и европейското обществено мнение, а България е част от европейския контекст.

Ако протестите се разраснат и се стигне до улични сблъсъци, правителството може да падне поради външен натиск, както стана с Берлускони и Папандреу. Шумно рекламираната от кабинета финансова стабилност в зоната на мизерията може да се окаже недостатъчен залог за неговото оцеляване. Ако правителството падне, сервилните към Борисов медии ще се чудят срещу кой вятър да обърнат платната. Ако не друго, поне пируети на медийни манекени предстои да видим. От което доверието в “свободните и демократични” медии ще стихне, но и това е част от цената на популизма.

Сигурно е, че българското общество ще загуби от политическата нестабилност, но някой все пак ще спечели. Вероятно някои банкери. По-интересно (и тревожно) е какво ще гойде след ГЕРБ, дали ще има нова вълна от популизъм с нова реколта от “вертикални нашественици” (по израза на Ортега-и-Гасет). Точно такива са повечето актуални български политици. Идват и отминават като метеорологични явления – гъжд, градушка, суша. Трябва да бъдат изтърпени и търпеливо ненавиждани в очакване на слънчевите дни. У нас политиката е убежище, а не поприще. Изразът “влизам в политиката” обичайно изразява бягство от някаква, упражнявана успешно или не, но друга професионална роля в различна сфера. Поради което властта изглежда като игра на случайности, но и това не е само

Да се протестира изобщо, срещу неправдите на живота, срещу злочестата съдба, срещу разминаването между желание и действителност

МОЖЕ ДА ИЗГЛЕЖДА НЕЛОГИЧНО, НО НЕ Е НЕВЪЗМОЖНО

Макар и нелогично агресивен, протестът е неизбежно политически, дори да не е партийно или идеологически оцветен. Дали нещо е политическо, е въпрос по-скоро на мащаб, а не на идеологическа окраска. Ако десет души развоят лозунга на гадаистите: “Искаме да пикаем в различни цветове”, това би било екстравагантен жест, но ако 50 000 го направят в един град, вече е политически акт, от който може да последва и програма, в която хранителната и фармацевтичната

български проблем. Ако през 2005-а Борисов беше станал министър на вътрешните работи в тройната коалиция (а такава вероятност имаше), сега ситуацията в страната би била друга (по-добра или по-лоша, не е ясно), както и ако Хитлер през 1907 г. беше приет да учи архитектура във Виенската политехника, светът щеше да е различен.

В България по принцип всичко е възможно, но не всичко може да бъде обяснено. Няма как да се обясни например, защо, след като от години медиите грижливо и в детайли описват технологията на телефонните измами, някакви хора продължават да се връзват и измамниците, според данни на МВР, печелят около 50 000 лв. на седмица. Няма как да се обясни защо в детските книжки най-често рисуваната от художници гъбка (с бяло пънче и червена гугла на бели точки) е червената мухоморка? Нито може да се обясни защо докторската титла на Стоичков вместо развеселяващо неодоумение предизвика сериозни дискусии. Трудно е да се обясни защо българското въображение може да се извиси до най-изящни тарикатлъци като размяната на гупчени билети в тролея, но отказва да види връзката между образованието и науката и брутният вътрешен продукт или между съхраняването на природата и бъдещето на туризма.

Лудостта при отделните хора, както твърди Ницше, е нещо рядко, но при групи, партии, народи, епохи е правило. Изглежда, наистина писаното от поети и философи, както пророкува Гео Милев, все някога се сбъдва. За добро или зло. В случая май е за зло.

В. "Сега"

Неговолните пред парламента

Синдикалисти, лекари, полицаи и пенсионери се омешаха на митинг пред парламента

Десислава Колева

Хиляди протестиращи обсадиха вчера сградата на Народното събрание заради намеренията на правителството тайно да увеличи пенсионната възраст от 2012 г. Мотото "Не на пенсионната реформа" обедини миньори, железничари, учители, енергетици, държавни служители, лекари, цивилни полицаи, работещи в затворите, но всеки използва митинга да се оплаче за своите проблеми. Учителите се възмущаваха от недофинансирането на образованието, работещите в "Бърза помощ" – от предстоящите съкращения на над 1000 души и замяната им с парамедици, железничарите – от съкращенията в БДЖ, миньорите – от тежките условия на труд и пр.

Макар вече да не ги засягат подобни промени, 50 пенсионери бяха строени рано пред Народното събрание в очакване на организирани и доведени с автобуси синдикалисти, които дойдоха на два пътя от централите на КНСБ и КТ "Подкрепа". Учените от БАН спуснаха черни знамена от сградата си, протестирайки срещу бюджета на академията, "който ги убива". Така обединени, протестиращите

издигнаха в основен злодей финансовия министър Симеон Дянков, който на плакатите бе наречен "главен лъжец" и "сатаната за доброто на страната". Чучело с лика на министъра предвождаше и колоната на КНСБ, подкрепено от надпис: "На лъжеца никога не вярва, дори когато говори истината".

Само хората на "Подкрепа" бяха паркирали около 50 автобуса от страната пред националния стадион "Васил Левски". Другият пъч с протестиращи на КНСБ тръгна от пл. "Македония" и по пътя си спря пред Министерския съвет, за да предадат декларация на шефката на кабинета на премиера Бойко Борисов Румяна Бъчварова. Както винаги, оценките за участниците драматично се разминават. Според синдикатите пред Народното събрание събралите се са стигнали до 45 000, но според оценки на полицията в митинга са участвали не повече от 15 000 души. Толкова долу-горе бяха и в предишните протести.

Въпреки че заплаши да си подаде оставката заради бунтуващите се граждани, вчера Борисов не се показа пред митинга. "Дайте ни я, г-н премиер, ще я приемем", призоваха го синдикатите. "97-а бяхме тук, когато Шулева искаше да ни вземе

Чучело на Дянков бе развявано пред парламента

*Протестиращите
бяха от цялата
страна*

парите – бяхме тук, при Станишев – бяхме тук. Ти къде беше, г-н премиер?”, попита президентът на КНСБ Пламен Димитров, обиден, че Борисов не е забелязвал синдикалните шествия. Президентът на КТ “Подкрепа” Константин Тренчев пък обяви, че съвестта му е чиста: “Казвал съм на г-н Борисов, че финансовият му министър е пагубен не само за него, но и за партията му. Той ще доведе до крах не само него, но и държавата”.

“Г-н Борисов като е толкова отворен да дойде тук да говори пред народа, а не само при Барексов да разправя колко е велик”, призоваха синдикатите от трибуната. Немалко каламбури се правеха с предните позиции на премиера в класацията за футболист на годината. “Когато държавата се тресе от кризата, Борисов тръгнал да става футболист номер едно, сякаш това е най-голямото звание. Донесла съм му една свирка с футболна топка, да надуем свирките”, каза председателят на “Подкрепа” в Дупница Любка Георгиева.

“Вдигането на пенсионната възраст по време на криза, без да се създават работни места, е престъпление”, заявиха от КНСБ. Тренчев заяви, че 400 000 работни места са изчезнали от 2009 г. “Всичко се прави тайно и скрито, изчакаха да минат изборите и след това направиха белите”, допълваха други. “Това не е реформа. Реформа е, когато се върви към по-добро. Мъка и страдание за мизерните 20 млн. лв., които ще спестят. Истината, която крият, е, че парите в държавата са свършили или са на път да свършат – затова е искането за

приватизиране на пощите, на “Товарни превози”. По време на криза това не се прави, Дянков трябва да го знае”, каза още Тренчев.

Освен Дянков с плакати не бе пощадена и шефката на финансовата комисия Менда Стоянова – “Мендооо, махни се от Парламенто”. “Всички казват, че не са гласували за ГЕРБ, а те толкова много гласове събраха”, чудеше се жена от “Подкрепа”. “Сигурно ги е страх да си кажат”, отвърна й друга.

КТ “Подкрепа” и КНСБ организираха национален протест срещу промените във възрастта за пенсиониране. На площада пред парламента се събраха няколко хиляди души от цялата страна.

След изборите борбата за оцеляване продължава (Политически преглед)

РАЗМИРИЦИ СРЕД ПАРТИИТЕ ОТ ВТОРИЯ РЕД

По политическите върхове нещата сякаш са ясни. ГЕРБ, както го изчисли Бойко Борисов, взе седмата си поредна изборна победа. Основната опозиция – БСП, постигна много, но засега кротува в очакване на сблъсъка Сергей Станишев – Георги Първанов. При ДПС както винаги нещата са под контрол, въпреки новата опозиция на Касим Дал.

Обаче долният политически етаж се тресе от проблеми. Обезгруппенфюрер Яне врътна политическата резба и се гушна под крилото на Бойко. В началото парламентарно представената партия първо си загуби групата в Народното събрание, после се провали без гръм и трясък на изборите, а уважаваният от мен доцент по европейско право Атанас Семов получи на президентските избори гласове колкото Светльо Витков от “Хиподил”. На следващите избори РЗС ще заобикаля парламента, но Яне Янев се надява на съпричастност от непрекъснато уволнявания от самия него Бойко Борисов. Обичам ги тия политици! Все пак трябва да се живее. Още повече че Трактора го заряза, с което секнаха и финансовите и компроматните приходи на партията.

“Атака” тръгна към батака. Семейната сапунка “Сигерови” може да впечатли зрителите на “Листопад”, но от тая партия вече и чеп за зеле не става. Разпадът ѝ е явен, а беловласият ѝ вожд с пламнал поглед най-вероятно на следващите избори ще трябва да се раздели с депутатското си място. Да уволниш жена си от главен редактор на вестник “Атака” е все едно Ленин да уволни Зиновиев от “Правда”. Семейният проблем в една семейна партийка наистина е сериозен, но основното е, че провалът на “Атака” на изборите е титаничен и самият Сигеров трябва да си даде ясна сметка къде се намира. Особено след размириците пред софийската джамия “Баня баши”, националистът стана неудобен за всички. Всъщност и това е под условие, защото от БСП и ДПС приеха техните подписи за касиране на президентския вот. Въпреки че това е безсмислена операция дори за помпане на политическо самочувствие.

Трагични са нещата и в синьото пространство. Пиша “синьо”, защото мнозина анализатори вече определиха ГЕРБ като основна партия вдясно. На изборите катастрофата при тях е до степен неразпознаваемост. Далеч преди самите избори СДС и ДСБ успяха да се скарат по всички възможни въпроси – от начина на провеждане на предварителните избори, през спора за общинските съветници, до регистрацията за вота. В отговор получиха гласове колкото за коалиция със затихващи функции. ДСБ като лидерска партия се държи, защото там и не се говори, но в СДС заваляха писма, призови за оставки и вътрешнопартийни критики. Видният столичен седесар Стефан Иванов дори написа, че СДС не знае къде се намира, докато младият лидер Мартин Димитров пламенно обещава 10 процента на парламентарните избори. Да не говорим за лудорията с малките десни партии, които се обединиха под абривиатурата ОДС и дори влязоха като СДС (Съюз на десните сили) в обща коалиция. Тя беше дотолкова успешна, че дори разпознаваемият Стефан Софийски беше пратен далеч зад аут линията, а малките десни партии за пореден път доказаха, че са в политическото небитие.

При сините очевидно няма спасителна пролука, защото вътрешнопартийните борби са на точката на кипене. На последния национален съвет Мартин Димитров получи формален вот на доверие, който няма никаква друга стойност освен морална. Но и тя не е сигурна, защото против него се обявиха и от софийската организация и изявени личности като

Александър Йорданов и бившия външен министър и лидер на партията Надежда Нейнски. Именно тя определи гласуването като “служебна победа” за Мартин Димитров.

На синия партиен пленум не бе взето така очакваното и обещавано решение за връзките с ДСБ и съдбата на “Синята коалиция”. Още преди изборите от СДС се бяха закалили да следят партньорите си от ДСБ и ако не получат подкрепа на президентския вот, да развалят кооперацията. На изборите Костов директно и публично ги заряза. Но ако се разпадне “Синята коалиция” ще изчезне и парламентарната група, което ще доведе до пълно обезличаване на двете партии. Затова в Народното събрание ще се търпят “с отбращение”.

Под чертата на парламентарно представените партии изпъкна НДСВ, която на изборите по официални данни каза, че е четвърта политическа сила и наистина има повече съветници и кметове от “Атака”, сините и РЗС. Да не говорим, че в сметката не влиза Меглена Кунева, която обра към 500 000 гласа, но въпреки че продължава да е член на НДСВ, се обяви за независима и отвори война на партиите. Между нея и царската партия, която подкрепяше Кунева по места, също се породи напрежение. За бившата еврокомисарка се заговори, че ще прави нова партия и най-вероятно тя ще бъде на основата на структурите на НДСВ. Оттам обаче реагираха мълниеносно, като настоящата председателка на партията Христина Христова на пресконференция директно заяви, че са отворени за сътрудничество, но няма да позволят изтегляне на структури и членове на партията. Изявлението беше адресирано право към Кунева.

То идва след малко известна среща между двете, на която Христова директно е предложила на Меглена Кунева да оглави партията, но тя е отказала. По-късно Кунева отново отклони въпроса дали ще прави партия и на каква основа. Напълно е възможен и тих преврат на конгреса на партията следващата година.

Вместо финал – малцина обърнаха внимание на изявленията и на СДС, и на НДСВ, че ще търсят максимално обединение на разпадналото се център-дясно пространство. И това вероятно ще е полезно за разбиране на новото статукво от класическа лява и популистко дясно партия с балансьор етническата ДПС.

Евгени Петров, в. “Труд”

Форум на “Сега”

Девил

За мене лично отминаха поредните **избори без избор**, на които не гласувах. Не мога да разбера хората, които гласуват за Плевнелиев или за Калфин. В крайна сметка няма никакво значение кой от двамата ще спечели, **защото кукловодът остава същият и се радва на избирателната активност.**

Забележете, че за първи път през последните 20 години кукловодът си намери наистина добра кукла в лицето на Бойко Борисов и поредната изфабрикувана партия ГЕРБ. Това е така, защото за първи път управляващите след 2 години на власт не само, че не губят, но и печелят позиции на местните избори. Това

може да е първата кукла, която ще повтори мандата като премиер.

Поради безсмислеността на последните избори без избор си задавам въпроса защо харчим толкова милиони пари на данъкоплатците, за да им организираме избори – **една илюзия, че нещо зависи от тях.** Защо не даваме тези пари за здравеопазване и образование. От тези милиони печелят май единствено рекламни агенции, социолози, политолози, медии и т.н., които повтарят мантрата, че нещо зависи от нас, че този или онзи бил различен.

Та цялата власт отдавна е превзета, по-точно не е изпусната след 1989 г. Просто

досега се упражняваше от няколко кукли, а от днес ще е една.

Мисля си сега, противно на общото мнение, резултатът съвсем не е лош за БСП, независимо дали това ми харесва, или не. Само вижте на колко места резултатът е на кантар. Че и за президент – разликата хич не е голяма. И със съмненията за нарушения от герберите, хептен става друга картинката.

Вярно, че БСП взеха и доста анти-ГЕРБ гласове, но е факт, че останаха единствената реална сила срещу мутро-милиционерите. Двуполюсен модел в нов вариант – какво по-добро легитимиране. Сини, НДСВ, “Атака” се самоубиха, крепейки Борисов. ДПС са си те. БСП увеличи резултат отпреди 2 години. ГЕРБ го намали. **Така че мерациите за почистване на червената кочинка може да си останат само мераци и да се окаже, че герберската**

кочинка по-напред ще я сполетят неприятности.

ЗИП

Изборите бяха байганьовски. Без визия, без мисъл, с много разговори за купуване на гласове, цигани, мутри и т.н... Показаха, че в България има две основни партии – ГЕРБ и БСП. От 20 години едно и също. БСП си седи, опонентът се сменя. Беше СДС, дойде НДСВ, сега ГЕРБ.

След 2 години ГЕРБ го чака съдбата на НДСВ през 2005 г. И тогава сегашните опоненти ще се прегърнат дружно и ще направят правителство на националното спасение, което ще бъде обяснено със световната икономическа катастрофа, която тъкмо по това време вече ще се развихря.

ДПС беше маргинализирано и показано, че от него нищо не зависи. СДС и ДСБ се споминаха. “Атака” бере живот на границата на 4 процента. РЗС изчезна.

Гост на БОРБА

Гостъ на списание “Борба” в този брой е Историческото научно дружество “Българска орда”, създадено в България през 1938 г.

Съ идването на комунистическия 9 септември през 1944 г. Ордата е принудена да преустанови дейността си.

Следъ 1989 г., ноември, Ордата се възстановява и започва своя втори организационенъ и духовенъ животъ.

За тѣзи отъ читателитѣ на “Борба”, за които Историческото научно дружество “Българска орда” представлява интересъ, могатъ да се обърнатъ за информация на следния адресъ: проф. д-ръ Любомиръ Костовъ, ул. “Х. Димитъръ Асеновъ” 2, вх. О, ап. 9, 6000 – Стара Загора.

Подборки отъ програмата на Българска орда:

Основни начала на Българската орда

1. Основната и най-сжществена черта на Българската орда е нейниятъ чисто български мирогледъ, такъвъ, какъвто го подсказва гласътъ на свещената господарска българска кръвъ и нѣколко хилядолѣтното

минало на България и на българския народъ.

За Българската орда нашата история не започва отъ Курта и Испериха, нито дори отъ при Волга, а най-малко хиляда години по-рано, съ Мо-Тунъ – отъ Срѣдна

Азия, хилядолѣтие не по-малко славно и велико и отъ най-великитѣ времена по-късно. Нѣкогашниятѣ скѣпъ и вѣченъ български мирогледъ е ядката на сегашния, и Ордата отрича всѣки другъ, скърпенъ по подражание на чужди, особено западни, разбирания.

2. Българската орда вѣрва въ Бога и смѣта тази вѣра като основа на всѣка нравственостъ. За нея външнитѣ прояви на вѣрата въ Бога сѣ дѣло лично на отдѣлния човѣкъ и тя ги зачита и уважава, стига да не противоречатъ на здравия български мирогледъ, да не отклоняватъ българина отъ изпълнение на неговия дългъ и да не сломяватъ неговия държавно-творчески (политически) устремъ.

3. Българскитѣ народностни стремежи (идеали) сѣ вѣчни и неизмѣнни. Тѣ не сѣ зависими нито отъ промѣнчивия духъ на времето, нито отъ различното стечение на обстоятелствата. Сѣщо така и крайнитѣ цели на България сѣ вѣчни и неизмѣнни. Тѣхната единствена и вѣрна посока е показана отъ изминатиятъ презъ хилядолѣтията пѣтъ.

Преследването на всѣкакви други временни цели и задачи е само тогава оправдано, когато тѣ се намиратъ напредъ и неотклонно по пѣтя на България. Постановянето и преследването на други временни цели и задачи, стоящи вънъ отъ пѣтя на България е измѣна спрямо този пѣтъ.

4. Чрезъ поддържането “живъ пламъка на българския народностенъ духъ, на българскитѣ народностни стремежи (идеали) и на старата българска честъ” (чл. 1) крайната целъ на Българската орда е “изграждането на новото величие, могѣщество и господство на българската държава” (чл. 2).

Сѣответно на тази крайна целъ Ордата е гражданска, невѣорѣжена войска. Нейнитѣ членове образуватъ едно нравствено и духовно здраво войнство.

5. “За Българската орда царѣтъ на българитѣ е символ на нейното единство, преданостъ и вѣрностъ къмъ високитѣ цели, които си е поставила” (чл. 6).

6. Затова “Българската орда се стреми да унищожи всѣки зародишъ на предателство, невѣрностъ и измѣна, както и всѣко друго начинание, което разпокѣсва българския народъ или го насочва въ чужди на България пѣтища” (чл. 5).

Поддаването и провеждането на чужди влияния Ордата смѣта за измѣна.

7. За Българската орда има само единъ начинъ за държавно устройство и управление, сѣответстващъ напълно на вѣчнитѣ цели на България – а това е вѣковното здраво и гѣвкаво българско устройство – най-доброто до сега въ свѣта – основно на началата на родово военно устройство, на единно рѣководство и на действителна отговорностъ.

Тѣзи начала не сѣ въ противоречие и могатъ задоволително да се съгласуватъ съ наредбитѣ на сегашния ни Основенъ законъ.

8. Българската орда подчертава и поддържа хунорската – първобългарската сѣщностъ на днешния български народъ. Тя знае, че въ жилитѣ на днешния ни народъ тече, по майчина черта, и значително количество славянска кръвь, която носи и присѣжитѣ славянски недостатѣци: неговорчивостъ, непостоянство, невѣрностъ, противодържавностъ и други, и тѣкмо затова тя е за потискането и унищожаването на нейното влияние върху народа ни.

Българскиятъ народъ не е славянско племе, не е въобще племе, а отдавна вече единъ напълно обособенъ самоцененъ народъ, коренно различенъ отъ своитѣ сѣседи и другитѣ европейски народи.

9. Българската орда отрича всѣко основание на каквито и да било чужди “права” или “интереси” на други народи, щомъ като тѣ се изпречватъ на пѣтя на България.

Ако такива чужди “права” и “интереси” не биха могли да бждатъ безвъзвратно оттеглени или не бждатъ доброволно оттеглени отъ пжтя на България, Ордата признава само едно разрешение – пълното унищожение на носителитъ имъ.

10. Българската орда не е противъ чужденцитъ, доколкото тѣ сж мирни, добросъвестни и благодарни гости на нашата страна. Тя отрича обаче всѣко домогване отъ тѣхна страна да участватъ по каквѣто и да било поводъ или начинъ въ уреждането и управлението на България.

11. Българската орда знае, че не само здравитъ и силни народи иматъ право на самостоятелно сществуване, и то само ако не сж се отрекли отъ своя собственъ пжть.

Българската орда ще брани на всѣка цена отъ каквото и да било израждане българския народъ. Тя смѣта суровия и безпрепятственъ подборъ като най-добро обезпечаване за запазването здравето и силата на българския народъ и на неговия пжть въ бждещето.

12. Ордата вѣрва твѣрдо въ превъзходството на духовното надъ вещественото начало. Ордата вѣрва въ въплътената въ старата българска кръв мждростъ. Нейниятъ мирогледъ е несъвмѣстимъ съ уче-

нията на материализма, рационализма и механизма.

13. Ордата въздига до най-важна мирновременна дейностъ на държавата нейното неоспоримо право и дългъ – възпитанието на българската младежъ.

Школа, университетъ, казарма – служатъ само на един мирогледъ – българския. Скъпитъ младежки сили, непохабявани съ школки полузнания и европейско образование, се пазятъ за най-висшето учение – воинското обучение.

Българскиятъ момъкъ се възпитава сурово и се учи да живѣе юначно, смѣло и опасно – да живѣе за България.

14. Българската орда знае, че силата на българина е въ неговия духъ, въ неговата доблестъ и въ неговата вѣра. Тя знае, че нѣма нищо по-противно на неговата господарска кръвь отъ хитруванията, подлостъта и лукавството. Ордата отхвърля тѣзи безнравствени способности, дори и като срѣдства само на външна политика.

Затова пжкъ ордата смѣта, че никоя жертва не е достатъчно голѣма, когато се касае да се изкове оржжието за честната, открита и доблестна борба на България.

На вниманието на главния прокурор
на Република България г-н Борис Велчев
София

Господин Главен прокурор,

По понятни причини едѣва ли четете всекидневната и периодична преса и едѣва ли следите това, което се поднася от различни телевизионни канали. Тук става дума за комунистическите безчинства след 9 септември 1944 г., за извършените от тях злодеяния. Няма да ги изброявам. Те са известни. В последни време на българската общественост се поднася числото 300 000 души, които след горната дата или са били “безследно изчезнали”, или са намерили гибелта си в лагерите на смъртта, или са били ликвидирани от т.нар. народен съд. Известни са и имената на палачите. Много майки са били разплакани от злодеянията им. Много бащи не са могли да видят свидните си рожби. Садизмът и зверствата, извършени от верни чеда на комунистическата партия и нейния репресивен апарат, никога няма да бждат забравени. Напоследък в едно

предаване по втора телевизионна програма бяха показани за първи път злокобните подземия на Държавна сигурност, които са се помещавали в подземията на сградата, в която сега се намира Държавният архив на МВР на “Московска” 5. Нещо чудовищно! Можем ли да забравим това, което са вършили злодеите на Държавна сигурност над беззащитни и в нищо невинни български граждани? Уверен съм, че и Вие ще приемете, че това са били действия на озверени и без човешки облик злодеи. Надявам се, че не сте забравили телеграмата, изпратена от Москва от “вожда и учителя на българския народ” Георги Димитров до секретаря на ЦК на БКП Трайчо Костов след 9 септември 1944 г. Комунистите точно да стрелят и забиват ножа по-дълбоко и напълно да ликвидират омразния буржоазен и капиталистически режим. И това стана. Под гулотината, изстрелите и ножа попаднаха невинни хора. Тук ще добавя, че изнесеното по-горе число не подлежи на съмнение и говори за животинския нрав на този злодей.

Вие като Главен прокурор и блюстител на законността, смятам, че е редно да се запознаете с архивните материали по този въпрос. Ако това не сте направили досега.

В случая искам да заостря Вашето внимание, че в българското законодателство освен наказателен и наказателно-процесуален кодекс има и други нормативни актове, които ще Ви гадат достатъчно юридически основания да предизвикате и да се потърси и гражданска отговорност за злодеянията, извършени върху българския народ. Оправдания, че такива били тогава времената днес не намират прием в обществото. Няма да е пресилено, ако тук отбележа, че в една правова държава (за каквато се мъчите да ни внушите да приемем България) прикриването на едно престъпление е също престъпление.

Николай Начев (адвокат)

Нови книги

В страната на хищниците

Настоящата поетична творба е първа по рода си за **ст.н.с. д-р инж. Симо Рангелов**. Трънчанин по потекло, авторът е почетен изобретател, автор на 12 изобретения в областта на горивната техника, голяма част от които и понастоящем се използват в енергетиката и промишлеността. Публикувал е повече от

75 статии в областта на горивните технологии.

Стиховете, басните и епиграмите на Симо Рангелов са отражение на повсеместната корупция и грабителството в ниските среди и високите етажи на управлението на България както по времето на комунизма, така и в днешните дни на “демокрация”. Веднага се набива на очи въпросът: докога ще продължава това ограбване на народа и незаконно обогатяване на паразитната и алчна управляваща върхушка.

Българино, събуди се, вземи съдбата си в свои ръце!

Бисери от стихосбирката на Симо Рангелов

Постфактум

*Към нови и нови избори –
до пълен крах на комунизма!*

Кому и защо е нужен този парадокс:
в нас двоен гражданин да управлява?
Сега Пиер, а утре някой подъл Фокс
в България байрака да си развява!

Подобни нагаждачи сме имали и преди:
след Гриша, Жоро властваше при Тато!
Той всичките нас тъй добре ни подреди,
а те живяха и ще си живеят най-богато!

О-о-о! Вие стари, злобни ретрогради –
отмина вече комунистическият полувек!
Срама, терора, жестоките блокади
ще отстраним ний със безопасен лек!

Страната ни днес пътува към Европа
и има толкоз хлъзгав път да извърви!
Защото зло отдавна по вратите хлопа,
но тя все пак с успех ще го надвий!

Затуй ѝ трябва личности и нови хора –
какви да бъдат те – знаем всички ний!
Родината ни днес бяга от комсоцпозора,
устремена към демократичните си дни!

Аз виждам истинско величество в Човека,
способен държавата и нас да възроди.
Водителю! Води днес по трудната пътека –
към дни щастливи и най-радостни! Води!

13 декември 1992 г.

Морж и риби

Много, много преди Кита
от далече вест долита:
към нас се тайно устремява
с желание да възпламенява,
правдини да възворява
Морж един, избран от други
по известни нам “заслуги”.
От Моржа нисък, играч пръв
рибите глътнаха стръв

и във профсъюзните редици
нахълтаха като войници.
В небесно синьо с П-е знак
вдигнат е висок байрак
и от “морето” до площада
Моржа водят под обсада.
Обещават му, че ще векува,
трябва само да кротува.
Бързо стъкмяват АПЕРКДОП,
веднага набутват го – с галоп!
Президент на тази формация
Моржът става с “атестация”!
Ексграндоманинът Андрияша
прикрито, тихичко надуши,
след като умело лъкатуши,
че в сдружението АПЕРКДОП
Моржът ще си пълни джоб!
Затуй той го предупреждава
да не се ежи – да внимава!
После от унил и равнодушен
Моржът е напорист, послушен.
И за работата щом се хвана,
рибите вкара в капана.
Един енергиен Хипопотам
го обвърза той без срам
и поиска бързо, спешно,
макар че изглежда смешно,
хеликоптер да му купи той.
Та в студ и летен зной
да летят накъдето искат.
Рибите, ако им стиска,
нека да си протестират.
Моржът ще дебне и възпира.
Покрай Моржа батаклии*,
хора плачещи и за килии.
Хитрите – те с Моржа крачат,
нищо, че другите ги храчат.
Ето защо в живота труден
рибите преуспяват мудно,
а шарлатаните обиграни
ги вземат само за шарани!

АПЕРКДОП – агенция на подкрепящия “елит”, разруха-та, корупцията, далаверите, ограбването и произвола.

* От батак, не от Батак.

Виновник

Някой днеска действията им поощрява,
някой все пак им повишава наглостта!
Убийците, крадците щом не въдворява:
ясно е – престъпна, виновна е властта!

Те действат! Стават жестоки и опасни.
И нямат страх да влязат в нечий дом.
Да! Тя, властта, виновна е и безгласна!
И още дълго ще ни води към разгром!

Демонстрация

Марксиста-ленинеца-дисидента
избрахме със синята бюлетина.
Народът ни го направи президент,
а те го возят в червена лимузина!

Преориентация

Меркантилната до алчност компартокрация
не признава вече държавната организация.
Тя във частни фирмички се труди и работи,
на високи, скоростни и неуловими обороти!

Помен

Една година от смъртта на

АРХ. ЕМИЛ ХРИСТОВ СЪБЕВ

Роген в село Крамолин, Севлие夫ска околия, на 24 октомври 1922 г. Завършва гимназия във Велико Търново през 1941 г. Следва архитектура в Германия и България. Работи в София като архитект. Още от ученическите години приема идеите на СБНЛ за свое лично и национално българско верую. През целия си живот е радетел за независима, обединена, национално мощна и социално справедлива България. Участва в политическия живот и инициативи на страната, за демокрация, в подкрепа на Н. В. цар Симеон II.

Да си спомним за него! Вечна да бъде паметта му

От близки, приятели и съидейници

Важно съобщение

Издаването на "Борба" се финансира единствено от помощи на читателите си. То не получава субсидии и помощи от партийни и държавни каси, затова е независимо в писанията си и отразява истината такава, каквато е. Предвид това подпомагането му се явява от изключителна важност. За помощи молим да се използват следните адреси:

В щатски долари: BNF, Inc. "Borba", Alex Darvodelsky, 708 Florence, Park Ridge, IL 60068, USA, Chicago

В левове: България, 4470 Бело̀во, 21 "Алабак" – "Борба" – Го̀шко Петров Спасов, или:

Bulgaria – Sofia Unicredit Bulbank, Bul. "Stamboliiski" 143

SWIFT code: UNCRBGSF, IBAN – BG 78 UNCR 96604236903113 ERU

IBAN – BG 18 UNCR 96604136903110 USD

"Borba" – Goshko Petrov Spasov, Bulgaria, 4470 Belovo, 21 Alabak Str.

99 години от подписването на Лондонския мирен договор, Балканската война 1912- 1913 г. и Междусъюзническата война 1913 г.

Съединението на Северна и Южна България и победите ни над сърбите в 1885 г. въздигнаха вярата ни в близкото освобождение и поробените български земи. Българският народ започна да се приготвя за освобождението на брата роб. В Македония се създаде силна революционна организация. Образуваха се множество чети, които извършиха прочутите въстания в 1895 г. Тези въстания, потушавани с огън и кръв, стреснаха не само Турция, но и европейските държави. Българският народ не можеше да понесе тежкото робство в Македония. Това наложи на нашите управници помирение с нашите съседи. Те сключиха с тях Балканския съюз. В него участваха България, Сърбия, Черна гора и Гърция. На 17 септември 1912 г. се обяви обща мобилизация, а на 15 септември същата година се обяви война на Турция. Българските войски бързо нахлуха в Турция. Пред тях се намираха добре укрепените турски крепости Одрин и Лозенград. Втора българска армия, командвана от ген. Иванов, обкръжи Одринската крепост, Първа армия, командвана от ген. Кутинчев, настъпи на юг. Трета армия, командвана от ген. Радо Димитриеви, превзе Лозенград. Първа и Втора армия се срещнаха с настъпващата турска войска. На 9, 10 и 11 октомври 1912 г. станаха прочутите в историята ни боеве при Ески Полус, Гечкенли, Салиоу, Петра и Ериклер. Неприятелските войски отстъпиха пред храбрия напор на героичната българска войска. На 14-18 октомври стана прочутото сражение при Бунар-Хисар и Люле Бургас, гдето духът на многочислените вражески войски бе напълно сломен. Турците отново започнаха да отстъпват пред победоносната наша армия и едва успяха да се спрат зад силно укрепената Чаталджанска крепост. След упоритите боеве на 4-7 ноември 1912 г. настъпва затишие, което свърши с подписването на 21 ноември 1912 г. на примирие. На 21 януари 1913 г. военните действия се подновиха. Турците бяха много усилили войските си с нови части. На 14 януари 1913 г. те настъпиха срещу нашите войски при Чаталджа, а на 26 същия месец проведоха настъпление и със своята Булаирска армия, като направиха десант при Шаръкьой. Целта им беше да унищожат с един удар нашата армия при Чаталджа. Но стана пак чудо. Посрещнати от нашите слаби части, те бяха разбити. В ново отстъпление, след като дадоха много жертви, те едва можеха да приберат една малка част от разбитите си войски на параходите. Булаир, това е вторият по значение брилянт, изтръгнат с безсмъртна слава от сърцето на нашия войник. В боевете на 11, 12 и 13 март 1913 г. Одрин падна под стихийния победоносен български дух. Това отчая много турците и те поискаха мир. На 3 април 1913 г. се сключи второ примирие, а на 17 април 1913 г. в Лондон се подписа мирът. Турция отстъпи на съюзниците всички земи на запад от линията Мидия-Енос. Оставаше да се поделят тези земи между съюзниците. Но докато ние се биехме при Чаталджа, сърбите и гърците превзеха Македония. На 10 май 1913 г. те сключиха таен съюз срещу България, което предизвика Междусъюзническата война, започнала на 10 юни 1913 г. Бившите ни съюзници повикаха на помощ турците и румънците, които ни нападнаха. Принудихме се да сключим примирие. На 18 юли се подписа Букурещкият мирен договор. По този договор турците си взеха обратно Източна Тракия и Димотишкия окръг, България запазваше Западна Тракия между р. Места и р. Марица. Част от Добруджа (Южна Добруджа) бе дадена на Румъния.

БЪРБА®

ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

**Въра
Сила
Суверенитетъ**

Печатъ: Отечество ООД